

Sväté omše

28.3.	Pondelok <i>Féria</i>	Nižný Hrušov	7:30	+ Anna, Michal, Anna
29.3.	Utorok <i>Féria</i>	Nižný Hrušov	18:00	+ Mária Demčáková
30.3.	Streda <i>Féria</i>	Rakovec n/O	17:00	+ Rudolf, Štefan, Alžbeta
31.3.	Štvrtok <i>Féria</i>	Nižný Hrušov	7:30	+ Ján, Helena, Mária
1.4.	Piatok <i>Prvý piatok v mesiaci</i>	Rakovec n/O Nižný Hrušov	17:00 18:00	* r. Anny Holinkovej + r. Ferencová, r. Magurová
2.4.	Sobota <i>Fatimská sobota</i>	Nižný Hrušov	7:00	* za ružencové bratstvo
3.4.	Nedeľa 5. PÔSTNA NEDEĽA	Nižný Hrušov Rakovec n/O Nižný Hrušov	8:00 9:15 10:30	* za farnosť * r. Brejovej * Daniel

SVIATOSŤ ZMIERENIA – PRED PRVÝM PIATKOM...

Utorok: Nižný Hrušov 8:00 – 9:00 hod., 17:00 – 18:00 hod.

Streda: Rakovec n/O 16:00 – 17:00 hod.

Štvrtok: Nižný Hrušov 8:00 – 9:00 hod.

PIATOK – Spovedanie chorých v piatok od 8:00 hod. Začínam od Poše.

Chorých, ktorí sú pripútaní na lôžko a nemôžu prísť na sv. spoveď do kostola nahláste v sakristii.

POBOŽNOSŤ KRÍŽOVEJ CESTY V PÔSTE:

Nižný Hrušov – piatok o 17:30 hod., nedeľa 14:20 hod.

Rakovec n/O – piatok o 16:30 hod. nedeľa 14:00 hod.

Farský týždenník *Náš Adonai* vydáva pre vnútornú potrebu farnosti:
Rímskokatolícka farnosť Najsvätejšieho Tela Pána Nižný Hrušov
Príspevky a komentáre - maximum 20 riadkov - posielajte na: faraniznyhrusov@gmail.com
Za pravopisnú a jazykovú úpravu zodpovedá autor článku. Fotografie: zdroj internet a archív farnosti.
Tel: 057 488 01 38, 0948 608 523

Náš Adonai

TÝŽDENNÍK RÍMSKOKATOLICKEJ FARNOSTI NIŽNÝ HRUŠOV 16. ROČNÍK 30.01.2022

5

SVET DETÍ – SVET LÁSKY

Od detí by sme sa mali učiť zmierovaniu. Pohašteria sa, pobijú a o chvíľku sa kamarátia. Vždy je výhodnejšie kamarátiť sa, ako prechovávať voči sebe hnevy. Z lásky sa dá žiť, z nenávisťi sa zomiera. Láska je život, nenávisť je smrť. Nevinný detský plač chlapčeka, ktorý sme mali možnosť počuť u nás, nám preložila mamka „chcem ísť domov“. Každý rozumie tejto túžbe, každý hľadá domov. Mamka bezradne pokrčila plecami a rozplakala sa. Domov je nebo na zemi.

Z veľkej haly v kultúrnom dome sme rodinku vzali do malej izbičky, kde je súkromie. Tak málo stačilo, aby pocítili tak veľa. Lásku a prijatie. Deti sú nevinné stvorenia, ktoré nám Boh zveril, aby nás naučili žiť. Pokorme sa pred veľkosťou Božej múdrosti v deťoch. V ich očiach stále svieti slnko. Neberme im radosť z detstva. Poskytnime im bezpečie a lásku v našich domovoch, aby sa navždy cítili milované. Keby sa svet dospelých podobal svetu detí, bolo by oveľa viac lásky na zemi a neboli by vojny a krvi prelievania, iba malé odreniny a pokorné odprosovanie „už budem dobrý“. Učme sa od detí a budeme vedieť žiť.

Tento čas núdze nás môže priviesť hlbšie k poznaniu pravdy o živote. Pandémia chorôb neskončila a začala pandémia zranení. Všetci sme deťmi Nebeského otca. Naučme sa žiť ako deti, aby sme vošli do nebeského kráľovstva.

Ďakujeme vám, že nás sprevádzate modlitbami. Ďakujeme vám za každú pomoc a prejavenu účasť na našej službe. Sme na pohraničí aj za vás, aby sme vytvárali prijatie a dali pocítiť domov, ktorý by sa mal naučiť nosiť každý v srdci. Otec Pavol a otec Tomáš. Blahoslavená Anka Kolesárová, oroduj za nás!

(zo života v „Domčeku“ Pastoračné centrum Anny Kolesárovej vo Vyskej nad Uhom, kde dobrovoľníci pomáhajú utečencom z Ukrajiny)

POSOLSTVO SVÄTEHO OTCA NA PÔSTNE OBDOBIE 2022

A čo žatva? Či nesejme preto, aby sme mohli žať úrodu? Zaište! Sám sv. Pavol zdôrazňuje úzke spojenie medzi sejbou a žatvou, keď hovorí: „Kto skúpo seje, skúpo bude aj žať; kto seje štedro, štedro bude aj žať“ (2 Kor 9, 6). O akú žatvu tu však ide? Prvé ovocie zasiatého dobra sa ukazuje v nás samých a v našich každodenných vzťahoch aj v tých najmenších dobrých skutkoch. U Boha sa nešetrí nijaký skutok lásky nech je akokoľvek malý ani nijaká „štedrá námaha“. Ako strom poznáme po ovocí, tak aj život plný dobrých skutkov svieti (Mt 5, 14 – 16) a šíri Kristovu vôňu vo svete (2 Kor 2, 15). Keď slúžime Bohu oslobodení od hriechu prináša to plody posvätenia na spásu všetkých (Rim 6, 22).

V skutočnosti vidíme vždy len malú časť plodov toho, čo sme zasiali, pretože podľa evanjeliového príslovia „jeden rozsieva a druhý žne“ (Jn 4, 37); no práve vtedy, keď sejeme pre dobro druhých, podielame sa na Božej veľkodušnej láske: „Je veľmi vznešené spúšťať procesy s nádejou na tajomnú silu zasiatého dobra, ktorých ovocie budú zbierať druhí.“ Siatie dobra pre druhých nás oslobodzuje od úzkej logiky osobného zisku, naplňa naše skutky nezištnosťou a tak nás včleňuje do nádhernej panorámy Božích láskyplných plánov.

Božie slovo ešte rozširuje náš pohľad a dvíha ho: hovorí nám, že tá skutočná žatva je eschatologická; žatva v posledný deň, ktorý sa nikdy nekončí. Definitívna úroda nášho života a konania je „úrodou pre večný život“ (Jn 4, 36), ktorá bude našim „pokladom v nebi“ (Lk 12, 33; 18, 22). Sám Ježiš, keď chce ilustrovať tajomstvo svojej smrti a zmŕtvychvstania (Jn 12, 24), používa obraz semena, ktoré v zemi odumiera, aby prinieslo ovocie; a sv. Pavol opäť používa tento obraz, keď hovorí o vzkriesení nášho tela: „Seje sa porušiteľné, vstáva neporušiteľné; seje sa potupené, vstáva slávne; seje sa slabé, vstáva mocné; seje sa telo

živočišne, vstáva telo duchovné“ (1 Kor 15, 42 – 44). Táto nádej na vzkriesenie je veľkým svetlom, ktoré zmŕtvychvstalý Kristus prináša svetu: „Ak len v tomto živote máme nádej v Kristovi, sme najúbohejší zo všetkých ľudí. Ale Kristus vstal z mŕtvych, prvotina zosnulých“ (1 Kor 15, 19 – 20). Aby aj tí, ktorí sú s ním vnútorne spojení v láske, „štali sa mu podobnými v smrti“ (Rim 6, 5) a boli s ním spojení aj pri vzkriesení pre večný život (Jn 5, 29): „Vtedy sa spravodliví zaskvejú ako slnko v kráľovstve svojho Otca“ (Mt 13, 43).

NAŠE NAIKRAJŠIE SPOMIENKY NA VDP. JOZEFA MRÍZA

Pripomíname si sté výročie narodenia bývalého dekana Jozefa Mríza a spomíname na obdobie pastorácie.

Aký najsilnejší zážitok sa Vám spája s menom bývalého dekana o. Jozefa Mríza?

Pri spomienke na o. dekana Jozefa Mríza sa mi vždy živo vynorí konkrétna situácia (jasné, že okrem iných situácií).

„Jana, ani ty to nevieš?“

V kostole prebiehala príprava - na prvé sväté prijímanie. Ročníky narodenia 1974 a 1975 boli „silné“ na deti, preto nás v kostole bolo veľa. Pán dekan nám dával otázky z katechizmu a zrazu ostalo ticho. Začali sme si medzi sebou šuškať – dievčatá (viem konkrétne mená), keď zrazu prísny hlasom a pohľadom zaznelo od ambóny:

„Jana, ani ty to nevieš?“

Prísny a zároveň láskavý človek, kňaz a pastier. Učil nás pravdy viery a vyžadoval, aby sme aj my boli pevní a pravdiví v tejto viere. Môžem povedať, že táto otázka ako aj pohľad pána dekana ma spravidla vždy, keď sa moja osobná viera stretáva s otázkami či pochybnosťami. A vtedy zatiahnem na hĺbinu a vrátim sa k prvotnej láske svojho povolania.

Keď nás deti menovite vykričali v kázni, že vyrušujeme, že si vymieňame obrázky a ešte aj doma sme potom dostali. Pamätám si, keď sme dostávali aj po hlave a za ucho. Dnes vnímam, že kňaz bol v rokoch môjho detstva a mladosti pán...farár, učiteľ, vychovávateľ, poradca. Dnes by za takéto skutky kňaza obvinili a súdili.

Som vďačná, že sa mi dostalo výchovy od pána dekana Mríza. A...som tu. Nech odpočívajú v pokoji.